

दुग्धधिया in der Meinung, dass es Milch sei, 2213. 2712. 3179. Meinung. Ansicht SARVADARĀṢANAS. 109, 9. Begriff 8, 20. 16, 18. 107, 14. 17. 108, 6. fgg. — Vgl. कृत°, मूला°.

धीकर्म्मन् (2. धी + कृ°) n. das Object der Erkenntnis SARVADARĀṢANAS. 86, 22 (धीकर्म्म zu lesen). 87, 10.

धीजड (2. धी + जड) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 153, a, 24.

1. धीर 1) तदाननमधीरात्म् mit den beweglichen Augen Spr. 4130. Z. 5 lies sieht ruhigen Auges vor sich hin; vgl. Spr. 2663. Sp. 967, Z. 8. fgg. vgl. Spr. 5317 und अचलप्रतिष्ठ (Spr. 362) und मर्यादिन् als Beiww. des Meeres. Z. 17. fg. vgl. BHAR. NĀṬYAC. 34, 5. 6. DAÇAR. 2, 3. fgg. 3. PRATĀPAR. 4, a.

2. धीर von Personen Spr. 2387. 2782. 4066. 5037.

3. धीर 2) c) N. pr. eines Frauenzimmers HALL 66.

धीरगोविन्दशर्मन् m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 391, b, 1.

धीरता (von 2. धीर) f. Klugheit Spr. 4163.

धीरत्व Spr. 4171 Stundhaftigkeit oder Klugheit (von 2. धीर).

धीर्य (von 1. धीर), °यति Jmd (acc.) aufrichten, Muth zusprechen KATHĀS. 71, 65. 73, 353.

धीरशिव m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 231, a, 16.

धीसख und धीसचिव vgl. प्रज्ञासहाय, बुद्धिसहाय.

धुत् mit सम् Z. 3 richtig अग्निं स्तो° die ed. Bomb.

धुनि wird vielleicht richtiger auf धु, धू zurückgeführt mit der Grundbedeutung mit Getöse dahinfahrend. 1) Z. 4. fg. RV. 2, 13, 5 gehört nach ŚĀJ. zu 3).

धुन्धु, °कृन् BHĀG. P. 12, 3, 9.

धुन्धुका n. Bez. eines best. Fehlers, einer durchlöcherten Stelle im Holze VARĀH. BHU. S. 79, 32. 37.

धुन्धुरि oder °री ein best. musikalisches Instrument: मृदङ्गशङ्खपणावधुन्धुर्यान्कगोमुखा: BHĀG. P. 10, 73, 9.

धुर 3) सत्समागमः — इ:खानां धुरि युज्यते wird an die Spitze der Leiden gestellt Spr. 3263. — Vgl. सधुर.

धुरंधर 4) Spr. 4836. Als Eigenschaft eines नायक PRATĀPAR. 3, b, 7, 4, a, 1.

धुर्य 1) धुर्या (= वलीवैदा Schol.) PĀR. GRUJ. 1, 10, 3 in Ind. St. 5, 334. — 2) AV. 5, 1, 4. Alle Stotra mit Ausnahme der drei Pavamāna heißen धुर्य nach dem Schol. zu KĀṬI. ÇR. 9, 14, 5.

1. धू intens. 3) anfächeln, befächeln: अपराशन्द्ररश्म्यभिर्हेमदपैर्भक्ताधनैः (sc. चामरैः) । दोधूगुर्वदनं तस्य R. 7, 77, 13. fg. Sp. 974, Z. 18 füge hinzu मूलस्य दोधतः RV. 10, 171, 2.

— अथ Sp. 974, Z. 7 v. u. vgl. WILSON, Sel. Works 1, 33. fg. 183. 238. Z. 6 v. u. BHĀG. P. 3, 1, 19 vom Schol. durch असंस्कृतदेह, 4, 4, 21 durch ब्रह्मविद् erklärt. Z. 3 und 4 v. u. अथधूतवेप vom Schol. ein Mal als die Kleider eines Verstossenen tragend, ein anderes Mal durch ब्रह्मविद् erklärt. अथधूत BHĀG. P. 10, 80, 24. fg. vom Schol. durch मलिन schmutzig erklärt. अथधूत n. und अथधूतक n. Titel einer Upaniṣad Ind. St. 3, 323.

— व्यय Z. 3. fg. NILAK.: व्ययधूता दारादिषनासक्ताः.

— व्या, °धूताधारण (वारण) KATHĀS. 112, 63.

— उड् 1) उड्न्त hinunderbewegt KATHĀS. 60, 198. angefacht 32, 153. — 4) Schol.: उड्न्ता उड्कलिता: also in die Höhe geworfen.

— समुद्, मूलावातसमुद्भूतं (so die ed. Bomb.) रजः R. 2, 30, 13.

— नि 2) die neuere Ausg. richtig विधुन्वन्.

— परि abschütteln: पौषैघः परिधूयताम् Spr. 2894.

— वि 1) (चामरव्यजनम्) विडुधाव प्रदक्षिणाम् (so die ed. Bomb.) MBH. 2, 38. विधुतः पावक इव MĀLATIM. 32, 5. — 2) विधूत (so liest BALLANT.) n. in der Dramatik das Zurückweisen einer Freundlichkeit für den ersten Augenblick, nach Andern Abneigung ŚĀM. D. 334 nebst Scholien.

— अनुवि vertreiben, verschuchen: ईश्वरस्य विधिं (= विधानं मायां Schol.) को ऽनुविधुनाति (को नु वि°?) BUĀG. P. 10, 49, 28.

— प्रवि hinunder schwingen: प्रविधुतदृढमुष्टिपीडितासिवर KATHĀS. 109, 148.

धून्य् mit वि durchschütteln: वातैर्विधून्य (चातकम्) Spr. 2776.

धूपन das Umnebeln (eines Kometen) Ind. St. 10, 173. 209. — Vgl. धूमन.

धूपिन् (von धूप्य्) adj. beräuchernd, wohlriechend machend NAIŠH. 1, 82.

धूम Z. 4 vom Schluss, अत्रयधूमो die ed. Bomb.

धूमक 3) auch Nebel, Dünste (अवश्याय) NILAK. zu MBH. 12, 5334. —

Z. 2 vom Schluss, धूमिका MED. k. 134 fehlerhaft für भूमिका.

धूमकेतु 3) N. pr. eines Jaksha KATHĀS. 73, 422.

धूमग्रह m. Bez. RĀHU's MĀLATIM. 38, 10.

धूमता f. nom. abstr. von धूम Rauch BHĀG. P. 11, 21, 27.

धूमघ्न HALĀJ. 1, 62. SARVADARĀṢANAS. 4, 4, 21. 8, 1. 109, 15.

धूमन (von धूम्य्) n. das Umnebeln (eines Kometen) Ind. St. 10, 209.

— Vgl. धूपन.

धूम्य् mit प्र, °धूमिता दिक् Boz. derjenigen Weltgegend, in welche die Sonne zunächst kommen wird, Ind. St. 10, 202.

धूमल 1) HALĀJ. 4, 52.

धूमलेखा f. N. pr. der Tochter eines Jaksha KATHĀS. 73, 422.

धूमवदति (धूमवत् + ग°) adj. dessen Bewegung der des Rauches gleicht MBH. 3, 2371.

धूमिन् 1) धूमिनी दिक् heisst diejenige Weltgegend, in welche die Sonne zunächst kommen wird, Ind. St. 10, 202.

धूमोर्णा 1) MBH. 3, 3968 nach der Lesart der ed. Bomb.

धूम्या MĀLATIM. 73, 2 v. u.

धूम्र 1) भूरेणवः — चक्रोवदङ्गरुद्धूम्ररुचः ÇIÇ. 3, 8. — 2) b) Vater Romakākārja's Verz. d. Oxf. H. 338, b, No. 796.

धूम्रविद्या f. Bez. einer best. Zauberkunst Verz. d. Oxf. H. 88, a, 20.

धूम्रशिख m. N. pr. eines Rākshasa KATHĀS. 79, 31.

धूम्रायण, °कृता धर्मा: Verz. d. Oxf. H. 266, b, 17.

धूर्त m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Çiva's KATHĀS. 114, 69.

धूर्त 1) f. आ KATHĀS. 73, 134. — 2) अत° DAÇAK. in BENF. Chr. 183, 17. 196, 5.

धूर्तता KATHĀS. 124, 150. धूर्तत्व n. dass. 66, 112.

धूर्वन् Z. 1 lies तिग्मानि.

धूलि Spr. 3320. KATHĀS. 68, 44. 72, 6. 76, 22. अर्द्र° 70, 59. श्रेयो धूलिः परगृहादपि so v. a. der staubige Erdboden Spr. 4123. धूली (kann auch für धुलिः stehen) रजश्च HALĀJ. 2, 288.

धूलीमय (von धूली) adj. f. ई voller Staubः संसर्पङ्कजिनीविमर्दविलसङ्कलीमयी (das suff. gehört zum ganzen comp.) यौः KATHĀS. 121, 280.